

S'HEURA AMOROSA¹

S'herba de judiu, o barba de judiu, és un líquen filamentós, una mena de barba blanquinosa, que es cria a ses penyes. En primer es pobres s'ocupaven a coir-ne: la compraven es mercants a baix preu, per tenyir roba. Quan un homo anava a sa coida d'herba de judiu, era que no tenia res de què menjar.

Un bon homo sense feina ni pa, i amb molta de canera a ca seva, coïa herba de *judiu* a un penyal de barranc. S'herba de baix, ja estava tota esvaïda,— altres pobres li havien estat davant;—emperò per ets alts, penyes amunt, n'hi havia a betzef:

Com que es penyal tengués cabeiera. Per lo mateix que ningú l'abastava.

Una heura hi creixia aferrada, timba amunt, i es bon homo agafant-s'hi, anà pujant i coint herba de *judiu*, fins que arribà dalt de tot. Allà si que pensava carregar ferm, tanta n'hi havia, però ses branques de s'heura, que a dalt eren primes i tendrals, van amollar. Es bon homo es cregué estimbat, mort sens remei..., emperò no afluxà ses mans; i s'heura, mentre se desferrava de sa penya, l'anà embolicant i faixant, com mare amorosa que bolca es fiet, fins que el deixà en terra sa i bo.

S'homo, trepitjat i arrossegat per sa torrentada de sa dissort, té estones en què es veu perdut, sense remei. Llavor s'heura amorosa, l'Angel de la Guarda, li porta un pessiguet de benaurança...

Rondalla extreta de *Folklore Menorquí de la Pagesia*. Tom II de **Francesc Camps i Mercadal (Francesc d'Albranca)**

¹ La contava na Jerònima Pons i Vivó, des Migjorn Gran.